

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10101/2022
28.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Петар Недељковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Светозар Недељковић, адвокат из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., кога заступа старатељ ЗЗ, запослена у Центру за социјални рад "Трстеник" у Трстенику, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2557/21 од 22.02.2022. године, у седници одржаној 28.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2557/21 од 22.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2557/21 од 22.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику П 149/21 (18) од 03.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се према туженима ВВ, ГГ, ЂЂ, ЖЖ, ДД и ЕЕ утврди да је тужилца постала власник непокретности к.п. ... КО ..., у потесу зв. "...“ по култури воћњак треће класе, у површини 9,77 ари, по ЛН ... КО ..., те да тужени буду дужни да признају и трпе да се тужилца упише као власник ове непокретности код Службе за катастар непокретности у Трстенику, и без њиховог присуства и сагласности. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се према туженима ББ, ВВ, ГГ, ЂЂ, ЖЖ и ДД утврди да је тужилца постала власник непокретности и то североисточног дела к.п. ... КО ..., у потесу зв. "...“; по култури њива 4 класе, укупне површине 30,25 ари, по ЛН ... Ко ..., у мерама и границама ближе наведеним као у изреци, те да тужени буду дужни да признају и трпе да се тужилца упише као власник ове непокретности код Службе за катастар непокретности у Трстенику, и без њиховог присуства и сагласности. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженима ББ, ВВ, ГГ и ДД на име трошкова поступка исплати 244.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2557/21 од 22.02.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужиле одбијена је као неоснована и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/2014, 87/18, 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, јер је предмет тражене правне заштите стицање права својине одржајем, а одлуке нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева донете су применом одговарајућих одредаба Закона о основама својинскоправних односа, при чему се указивањем ревизије на погрешну примену материјалног права при оцени несавесности тужиле као стицаоца, фактички оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога, применом чланова 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења у овој правној ствари поднета је 06.02.2018. године, а вредност предмета спора побијеног дела је 4.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић